

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/671/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212216299
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4212216299.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o., so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava, proti odporcovi: S. R. U., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom H. XXX/X, G., občan Rumunska, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený JUDr. Martou Kamonczovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie 1.066,96 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 18. septembra 2014 č. k. 13C/35/2014-100 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 768,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 768,06 eura od 18. 09. 2010 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom súdneho poplatku sumu vo výške 27,94 eura a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 72,91 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo vyššej časti súd návrh zamietol. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 708 ods. 1, 2, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 101 ods. 1, § 120 ods. 1, § 153 ods. 1 OSP. Uviedol, že v danom prípade mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 25. 11. 2008 uzavretá zmluva o bežnom účte na číslo účtu 1874854001, keď v zmysle bodu 4. zmluvy bola odporcovi poskytnutá za strany navrhovateľa služba „povolené prečerpanie na osobnom účte“. Súd mal taktiež preukázané, že zo strany navrhovateľa došlo listom zo dňa 08. 09. 2010 k odstúpeniu od zmluvy, pričom navrhovateľ ku dňu 17. 09. 2010 zrušil účet odporcu a vyčíslil stav zatvoreného účtu č. 1874854001 vo výške 768,06 eura (vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu). Uvedené v priebehu konania zo strany odporcu (resp. jeho opatrovníka) namietané nebolo. Súd tak uzavrel, že zmluva o bežnom účte odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa zanikla, keď výpis z účtu ku dňu 17. 09. 2010 udáva nový zostatok na účte 0 eur s kreditným zostatkom 768,06 eura, debetným zostatkom - 48,39 eura. Tým došlo k vzájomnému vyrovnaniu účastníkov zmluvy o bežnom účte, a to s výpočtom - 719,67 eura (predchádzajúci stav účtu k 31. 08. 2010) + (- 48,39 eura titulom debetných položiek) = - 768,06 eura, keď táto suma predstavuje sumu vyrovnania zostatku na účte, ktorý bol ku dňu 17. 09. 2010 zrušený. Keďže odporca neprodukoval žiaden dôkaz o tom, že by dlžnú sumu titulom zrušeného účtu navrhovateľovi uhradil, súd návrhu vyhovel a odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 768,06 eura, keď navrhovateľ v tejto časti uplatneného nároku uniesol dôkazné

bremeno a uplatnený nárok preukázal. Súd zároveň priznal navrhovateľovi i uplatnený úrok z omeškania zo sumy nepovoleného debetného zostatku vo výške 768,06 eura, počnúc dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy, t.j. od 18. 09. 2010. Úrok z omeškania bol zo strany navrhovateľa uplatnený v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Čo do uplatneného nároku na zaplatenie sumy 298,90 eura titulom sankčného úroku z omeškania však navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku v žalovanej výške, z čoho táto suma pozostáva a na základe čoho bola uplatnená. Na podmienky zriadenia a vedenia služby „povolené prečerpanie na osobnom účte“ súd nemohol prihliadať, keďže tieto nadobudli účinnosť až po uzavretí zmluvy s odporcom (zmluva bola uzavretá dňa 25. 11. 2008, pričom predložené podmienky (i keď dátum ich účinnosti nie je z ich obsahu zrejmý), mohli nadobudnúť účinnosť najskôr až po 01. 01. 2009, keďže navrhovateľ v nich už uvádza sumy v mene euro, ktorá sa stala na území SR platnou menou až dňom 01. 01. 2009). V záujme zachovania zásady rovnosti účastníkov konania súd nemohol nahradiť procesnú povinnosť navrhovateľa spočívajúcu v povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Preto, konštatujúc neunesenie dôkazného bremena v časti uplatneného nároku na zaplatenie sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 eura, návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol. Vychádzajúc z výsledku konania mal súd za to, že pri rozhodovaní o trovách konania je dôvodné náhradu trov konania pomerne rozdeliť v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 OSP. Navrhovateľ si náhradu trov konania v priebehu konania riadne a včas uplatnil. Súd preskúmal navrhovateľom predložené vyčíslenie trov konania, aplikujúc vyhlášku č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že navrhovateľ si náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vyčísľil v súlade s vyhláškou pre prípad jeho plného úspechu v konaní, keď z jeho strany bola dôvodne uplatnená náhrada len za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh) a k tomu prislúchajúci režijný paušál a náhrada DPH. Nakoľko však úspech navrhovateľa v konaní bol 72 % a jeho neúspech 28 %, súd mu titulom trov konania priznal náhradu v rozsahu 44 % účelne vynaložených trov konania. Titulom náhrady trov konania súd potom priznal navrhovateľovi náhradu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 27,94 eura (44 % zo sumy 63,50 eura), ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 72,91 eura (odmenu za 2 úkony právnej služby po 61,41 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd), 2 x režijný paušál po 7,63 eura (rok 2012) a náhradu DPH celkovo vo výške 165,70 eura; z toho 44 %). Priznanú náhradu trov konania súd zaviazal zaplatiť odporcu k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Rozsudok súdu prvého stupňa, v jeho zamietajúcej časti, napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, domáhajúc sa ním zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti uplatneného sankčného poplatku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V podanom odvolaní namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Poukázal na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka, ktoré obsahuje úpravu inštitútu všeobecných obchodných podmienok a stanovuje, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. V danej právnej veci ide jednoznačne o tzv. „iné obchodné podmienky“. Keďže tieto nemajú charakter všeobecne známych obchodných podmienok, zákon vyžaduje, aby boli zmluvným stranám známe alebo k návrhu priložené a zároveň, aby s nimi zmluvné strany vyjadrili súhlas. Je teda zrejmé, že po splnení zákonom stanovených podmienok sa všeobecné obchodné podmienky stávajú súčasťou zmluvy a ich znenie tvorí obsah zmluvy. V zmysle čl. III bodu 23 všeobecných obchodných podmienok v prípade, ak účet odporcu dosiahne debetný (záporný) zostatok, je navrhovateľ oprávnený účtovať si sankčný poplatok, ktorého výška je stanovená podľa príslušného sadzobníka poplatkov, ktorý navrhovateľ zverejňuje spôsobom uvedeným v čl. I bod 6 všeobecných obchodných podmienok. Podľa časti D) Depozitné produkty-povolené prečerpanie na osobnom účte, bodu 1.D.5 Sadzobníka poplatkov navrhovateľa sankčná úroková sadzba predstavuje 20% ročne do 30. 06. 2012, 28% ročne od 01. 07. 2012 do zaplatenia. Preto má nárok na 20% sankčný poplatok zo sumy 768,06 eura od 18. 09. 2010 do 30. 06. 2012, 28% sankčný poplatok zo sumy 768,06 eura od 01. 07. 2012 do zaplatenia. I napriek tomu si príslušný sankčný poplatok v podanom návrhu uplatňoval z vyčíslenej istiny 768,06 eura, t.j. z nevyrovnanej výšky debetného zostatku iba za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní zostatku zatvoreného účtu, t. j. od 18. 09. 2010 do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. S poukazom na ustanovenie § 273 a jednotlivé ustanovenia všeobecných obchodných podmienok má za to, že došlo k platnému dojednaniu povinnosti platiť sankčný poplatok v prípade porušenia ustanovení zmluvy a všeobecných

obchodných podmienok zo strany odporcu. Odporca podpisom zmluvy vyhlásil, že sa zaväzuje zmluvu a rovnako aj všeobecné obchodné podmienky dodržiavať a že je s nimi oboznámený. Vzhľadom na uvedené, nesúhlasí so záverom súdu o tom, že nárok na zaplatenie sankčného poplatku je nedôvodný. Prvostupňový súd svojim rozhodnutím zasiahol do jeho základného práva garantovaného Ústavou SR, práva na súdnu ochranu, nakoľko má za to, že rozsudkom súd nesprávne posúdil prejednanú vec. Má za to, že preukázal oprávnenosť svojho nároku voči odporcovi aj v časti uplatneného sankčného poplatku.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a o odvolaní navrhovateľa rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 1.066,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 768,06 eura od 18. 09. 2010 do zaplatenia, ako i trov konania. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 25. 11. 2008 Zmluvu č. 1874854001, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi službu povolené prečerpanie na osobnom účte a odporca prostredníctvom svojho účtu vykonával bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ľarchu osobného účtu. Odporca počas platnosti zmluvy prečerpal sumu vo výške 768,06 eura. Vzhľadom k tomu, že odporca nedoplnil zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšený o ďalšie položky stanovené v zmluve a v sadzobníku poplatkov, navrhovateľ dňa 17. 09. 2010 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok, pričom vyzval odporcu na zaplatenie sumy 1.066,96 eura, ktorá pozostáva z istiny vo výške 768,06 eura a sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 eura, v súlade s výpisom z účtu z peňažného ústavu, ktorým navrhovateľ deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok toho ktorého dlžníka k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy. Nakoľko pohľadávka navrhovateľa nebola ku dňu podania návrhu uhradená v plnej výške, navrhovateľ žiadal jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Súd prvého stupňa najprv vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 19. septembra 2012 č. k. 15Ro/567/2012-46, ktorý bol z dôvodu nedoručenia do vlastných rúk odporcovi, uznesením zo dňa 8. novembra 2013 č. k. 15Ro/567/2012-59 zrušený. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 22. apríla 2014 č. k. 13C/35/2014-86 ustanovil odporcovi v súlade s ustanovením § 29 ods. 2, 6 OSP z dôvodu, že pobyt odporcu je neznámy, opatrovníka JUDr. Martu Kamonczovú, vyššiu súdnu úradníčku Okresného súdu v Nových Zámkoch, ktorá na základe uvedeného rozhodnutia odporcu v predmetnom konaní, až do právoplatného skončenia veci, zastupovala. Na pojednávaní konanom na súde prvého stupňa dňa 18. septembra 2014, na ktorom súd prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania, súd vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 768,06 eura s príslušenstvom, v dôsledku absencie odvolania v tejto časti, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom prejednania odvolacím súdom bola zamietajúca časť napadnutého rozhodnutia, keď súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na zaplatenie sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 eura nepovažoval za opodstatnený, z dôvodu neunesenia dôkazného bremena navrhovateľa v tejto časti, keď uviedol, že navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku v tejto výške, z čoho táto suma pozostáva a na základe čoho bola uplatnená.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 120 ods. 1 OSP sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čo je okrem iného aj obligatórnou náležitosťou návrhu na začatie konania. Účelom tejto dôkaznej povinnosti je teda označiť, resp. predložiť dôkazy na preukázanie tvrdení účastníkov v občianskom súdnom konaní. Súd má právo rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd preto môže rozhodnúť o tom, že niektoré z navrhovaných dôkazov nebudú vykonané.

Súd má teda oprávnenie aktívne ovplyvňovať dôkaznú situáciu v súdnom konaní. Na druhej strane môže súd vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhnuté účastníkmi konania, ak je to podľa názoru súdu nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Vykonanie takýchto nenavrnutých dôkazov podľa znenia § 120 ods. 1 <. OSP by malo pripadať do úvahy len vo výnimočných prípadoch, vzhľadom na zámer zákonodarcu posilniť prvky kontradiktórnosti v občianskom súdnom konaní a preniesť dôkazné bremeno preukazovania tvrdení na účastníkov konania.

Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena účastníkom konania je jeho neúspech v spore. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá je na sporný vzťah aplikovaná. Z nej potom vyplýva i to, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda ktorý z účastníkov je povinný stanovený okruh skutočností preukázať.

Po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti je vecne správne. Súd prvého stupňa správne a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ súd prvého stupňa ustálil, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno v časti ním uplatneného nároku na zaplatenie sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 eura z dôvodu, že v konaní nepreukázal opodstatnenosť tohto nároku, z čoho táto suma pozostáva a na základe čoho bola uplatnená, takýto záver považuje odvolací súd za správny. V návrhu na začatie konania navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že za poskytovanie produktov/služieb je oprávnený zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení. Ďalej dôvodil, že žalovaná suma pozostáva z istiny 768,06 eura a sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 eura. K návrhu navrhovateľ okrem iného pripojil Podmienky zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ bez dátumu ich vydania, ku ktorým súd prvého stupňa, podľa názoru odvolacieho súdu, správne poukázal na okamih vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania dňa 25. 11. 2008 a na skutočnosť, že obsah Podmienok zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ obsahuje údaje v mene euro zavedenej na území Slovenskej republiky, počnúc od 01. 01. 2009. Navrhovateľ tak ani nepreukázal, že ním predložené Podmienky zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ sa viažu k existencii zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Naviac, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v podanom odvolaní navrhovateľ argumentuje poukazom na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka a na jednotlivé články (čl. I bod.2, bod 6, článok III bod 23, bod 36) Všeobecných obchodných podmienok, ako súčasť uzavretej zmluvy medzi účastníkmi konania, a to bez toho, že by tento listinný dôkaz predložil súdu prvého stupňa spolu s podaným návrhom, resp. v priebehu konania pred súdom. Tak, ako vyplýva z navrhovateľom podaného odvolania, Všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa pritom v prípade účtovania si sankčného poplatku odkazujú na Sadzobník poplatkov, ktorý však navrhovateľ rovnako súdu prvého stupňa nepredložil. Pokiaľ navrhovateľ z hľadiska ním uplatneného sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 eura dôvodil len tým, že v prípade, že účet odporcu dosiahne debetný zostatok je oprávnený si tento sankčný úrok účtovať, a to bez toho, že by v konaní pred súdom preukázal, z čoho mu toto oprávnenie vyplýva, ako dospel k výške ním uplatneného sankčného úroku z omeškania, vrátane predloženia listinných dôkazov o opodstatnenosti ním uplatneného plnenia (keď navrhovateľ nepredložil súdu ani všeobecné obchodné podmienky, ani sadzobník poplatkov, na ktoré v podanom odvolaní poukazuje), je potrebné ustáliť rovnaký právny záver ako súd prvého stupňa, a to taký, že navrhovateľ v časti ním uplatneného sankčného úroku z omeškania dôkazné bremeno neunesol. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že i keď zásada kontradiktórnosti konania nie je v právnych predpisoch explicitne formulovaná, patrí k všeobecným procesným zásadám a je typickou predovšetkým pre sporové konanie, v ktorom jedna strana uplatňuje svoj nárok a druhá strana sa jeho uplatneniu bráni, teda pre konanie, v ktorom medzi stranami stojí spor o právo. V takomto konaní strany nakladajú so svojimi procesnými právami s cieľom podporiť svoje protichodné záujmy. Súčasťou procesnej úlohy oboch strán v konaní je procesná zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami a návrhmi vnesú do konania skutkový materiál, ktorý zodpovedá ich záujmom. Rozhodnutiu súdu vo veci pritom musí predchádzať taký postup, zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti

zbraní a práve na kontradiktórne konanie. V prejednávanej veci pritom postupom súdu prvého stupňa nedošlo k navrhovateľom namietanému zásahu do jeho základného práva na súdnu ochranu, keď postupom súdu prvého stupňa bola každej procesnej strane daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je jej odporca, za súčasného rešpektovania zásady práva na kontradiktórne konanie, v zmysle ktorej procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale i zoznámiť sa so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. Všetky tieto uvedené atribúty správneho postupu súdu boli naplnené, pričom konštatovanie neunesenia dôkazného bremena navrhovateľa v dôsledku absencie jeho aktívnej činnosti v konaní, v súvislosti so splnením si povinnosti tvrdenia (a dôkaznej povinnosti) a unesením bremena tvrdenia (dôkazné bremeno), nezakladá porušenie práva navrhovateľa na spravodlivý súdny proces a práva na súdnu ochranu.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v rozsudku v jeho napadnutej zamietajúcej časti návrh navrhovateľa zamietol, keďže navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného plnenia, vec správne právne posúdil a jeho rozhodnutie je vecne správne. S ohľadom na dôvody uvedené vyššie preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti, ako i vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko odporca si žiadne trovy spojené s odvolacím konaním neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.